

Metuljček.

(Basen.)

Nad travnikom cvetnim ob reki šumeči
 Metuljček mlad leta
 Od cveta do cveta,
 In srka méd sladki, duhteči.
 In krilca razgrinja
 In zopet zjedinja,
 Kot mavrica tam na obzorju,
 Kot biserna školjka ob morju
 Metuljček se naš izpreminja ...
 O lepi, o srečni metuljček ...
 Ah škoda, res škoda ga! Onkraj valov
 Po kamnati strugi šumečih
 Zagledal je drugih in lepših cvetov,
 Na pisani loki cvetečih.
 Ne more se revež premagati več,
 In krilci razpne in odplóve
 Ód kraja prelepega, rodnega preč
 Čez hitre, drveče valove.
 V poljane le gleda, ki vabijo ga,
 A mokri valovi drvijo,
 Drvijo, vjemó, ah, zagrabijo ga ...
 Adijo, metuljček, adijo!
 Čemu si pač sreče v tujini iskal,
 Zakaj nisi raje v domovju ostal,
 V poljani ostal sredi zelenih trat ...
 Tako si pa vtonil tak lep in tak mlad ...

Siluška.

Zidarji.

Deca nosi kamenje,
 Da postavi znamenje:
 Znamenje je božji hram:
 Zbira se k molitvi tam,
 In pošilja iz srca
 Svete misli do Boga!
 Kdor slušati noče,
 Kaznovan se joče!
 Kdor Bogu ne zida,
 Malo ga je prida!

Stradež njega kolje,
 Ne rodi mu polje!
 Ne rodi mu trta,
 Vsahne sadje vrta!
 Suša vzame grozdek,
 Drv ne dá mu gozdek!
 Vzame mu veselje,
 Trn na pot mu stelje!
 Prazen stog mu, sodec,
 Greh je trd povodec!

Vnéslav.